

ת"פ 31467/06/11 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו זיד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 ספטמבר 2015

ת"פ 31467-06-11 מדינת ישראל נ' אבו

זיד (עציר)

בפני כב' השופטת הדסה נאור

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמד אבו זיד (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד גבריאל דניאל ועו"ד שחר לדובסקי

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד לבנה בן שבת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של פציעה כשהעברין מזוין. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 18.7.10, בשעה 04:13, בהיותו בגילופין, השליך לעבר ראשו של המתלונן מאפרה שפגעה בו ופצעה אותו. הפציעה התבטאה בחתך מדמם באורך של 2 ס"מ בקרקפת ראשו, שנסגר באמצעות סיכות.

מאז ביצוע העבירה, הנאשם ביצע עוד מספר עבירות אלימות, רכוש והפרת הוראה חוקית. בגין חלק מהעבירות נידון למאסרים בפועל או למאסרים בעבודות שירות, כאשר בשלושת גזרי הדין האחרונים שניתנו בעניינו, נידון למאסרים מותנים, של"צ, הארכת מאסר מותנה ובעיקר בכל אחד מהם הועמד בפיקוח שירות המבחן, לאחר הליך גמילה ארוך וממושך, בהמלצת שירות המבחן.

הנאשם הודה בהסדר טיעון, במסגרתו הוסכם שלאחר הודאתו והרשעתו, יישלח לקבלת תסקיר כמתחייב מגילו, , כאשר המאשימה הצהירה שעמדתה למאסר בפועל.

מאז מתן הכרעת הדין ועד היום, עובר הנאשם תהליך שיקום ממושך של קרוב לשנתיים, שתחילתו ב-
28.10.13.

הנאשם סיים הליך ממושך במסגרת היחידה להתמכרויות אלפתאם ולאחר שסיים את הטיפול בהוסטל, השתלב
בעבודה והחל לנהל אורח חיים נורמטיבי.

מגליון הרשעותיו עולה כי מאז החל בטיפול, לא נפתחו כנגדו תיקי חקירה נוספים.

שירות המבחן המליץ להימנע מהטלת מאסר בעניינו של הנאשם, להסתפק במאסר על תנאי וקנס, לצד
שילובו בצו פיקוח למשך שנה.

חרף המלצת שירות המבחן, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל בן 8 חודשים, מאסר על תנאי
וקנס.

המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, בהם שלומו של הציבור, ולמתחם הענישה הנע לדעתה בין 6
ל-18 חודשי מאסר בפועל. בתוך מתחם זה ביקשו כאמור להטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר.

אותה מדינה שעתרה להטיל על הנאשם מאסר לריצוי בפועל, הסכימה בשלושת התיקים הקודמים לסיימם
כאמור בענישה הרתעתית ובצו פיקוח. לא ברור לי מדוע דווקא בתיק זה, שהוא הישן מבין כל התיקים, ביקשה
המאשימה לגדוע את ההליך הטיפולי החיובי הוא השתלב הנאשם.

בנסיבות רגילות אין מחלוקת שמתחם העונש המוצע הנו הולם, בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו. אך מאחר
שהענישה הינה אינדיבידואלית, יש לבחון כל מקרה לנסיבותיו, על פי מהות המעשה ומיהות העושה, ויש
לסטות במקרה שלפניי מהענישה בתוך המסגרות המקובלות.

אין מחלוקת שהעבירה בוצעה בעת שהנאשם היה נתון בגילופין, וכשבחר המחוקק לתת מעמד חקיקתי להליך
השיקום כחלק מהבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, אין ספק שכוונתו היתה למקרים כגון דא.

על פניו נראה שמדובר בהליך שיקומי מוצלח, וגם האינטרס הציבורי עשוי להיות נשכר מהמשך שילובו של
הנאשם בהליך זה.

בשוקלי את נסיבות המקרה ואת טיעוני הצדדים, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות, במשך
3 שנים מהיום.

2. הנאשם ישלם קנס בסך 1000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

3. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן, יבגני מנגיב, בסך 2000 ₪.

המאשימה תעביר את פרטי המתלונן למזכירות.

הקנס והפיצוי ישולמו ב-6 תשלומים שווים ורצופים בסך 500 ₪ כ"א, החל בתאריך 1.11.15 ובכל 1 בחודש שלאחריו.

אי עמידה באחד התשלומים תביא לפרעון מיידי של הקנס והפיצוי, והפיצוי יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

במידה שהופקדו כספים בתיק מ"י 24839-07-10 - יעמדו אלה לטובת הפיצוי.

4. ניתן בזה צו מבחן למשך שנה מהיום.

הנאשם מוזהר שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו.

המזכירות תמציא עותק מגזר הדין לשירות המבחן, שיגיש לבית המשפט דו"ח ביניים בתום ששת חודשי המבחן הראשונים.

הרכוש שנתפס יוחזר לבעליו ובהיעדר בעלים יחולט לטובת אוצר המדינה או יושמד.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ג' תשרי תשע"ו, 16/09/2015 במעמד הנוכחים.

הדסה נאור , שופטת

אליה